

IZ RIBARSKE PRAKSE

Novi zakon o ribarstvu BiH

U Službenom listu SR BiH broj 38. od 6. decembra 1968. godine objavljen je novi Zakon o slatkovodnom ribarstvu SR Bosne i Hercegovine. Iako pri donošenju zakona nisu usvojeni svi predlozi za izmjene dopune i mišljenja Saveza sportskih ribolovaca Bosne i Hercegovine, ipak je novi zakon bolje i potpunije riješio mnoga pitanja vezana za unapređenje ribarstva i razvoj sportskog ribolova i ribolovnog turizma.

Novi zakon određuje, kao i stari zakon, da je riblj fond u ribolovnim vodama društvena svojina, ali je određenje postavio njegovu namjenu i korišćenje. Po odredbama novog zakona riblj fond ima trojaku namjeru i treba da služi za razvijanje sportskog ribolova, ribolovnog turizma i za vršenje privrednog ribolova. Zakonom je precizirano šta se smatra sportskim ribolovom, ribolovnim turizmom, a šta privrednim ribolovom. Imajući u vidu realne uslove za obavljanje privrednog ribolova i veliku vrijednost sportskog ribolova za rekreaciju radnih ljudi, privredni ribolov je ograničen na relativno mali broj vodotoka. Po članu 14. zakona, privredni ribolov u SR Bosni i Hercegovini može se obavljati samo na Savi, Hutovu blatu sa rijekom Krupom i rijeci Bosni, od mosta u Modrići do ušća u Savu.

Kao i po ranijem zakonu, pravo korišćenja ribljeg fonda na pojedinim ribolovnim vodama daje skupština opštine konkursom udruženima sportskih ribolovaca ili drugim organizacijama. U zakonu je nova odredba, da skupština opštine može ribolovne vode, koje u hidrografskom, biološkom i ekonomskom smislu predstavljaju pogodnu cijelinu za uspješno vršenje ribolova i unapređivanje ribljeg fonda, proglašiti za ribolovno područje, na komu treba da se sprovodi jedinstveno gazdovanje. Ako se ribolovne vode (isti sлив), koje imaju pomenute karakteristike, nalaze na području dviju ili više opština, ribolovno područje mogu odrediti opštinska skupština sporazumno.

Zakon određuje da se pravo korišćenja ribljeg fonda na ribolovnom području može dati samo jednoj organizaciji, odnosno zajednici u koju se organizacije udružuju radi zajedničkog unapređivanja ribljeg fonda, planiranja, finansiranja, zaštite ribljeg fonda, podizanja ribogojnih objekata i drugo. Pravo korišćenja ribljeg fonda može se dati na određeno ili neodređeno vrijeme, ali ne manje od pet godina. Prava i obaveze skupštine opštine i organizacije korisnika ribljeg fonda utvrđuju se pismenim ugovorom. Prijehaćene obaveze po ugovoru treba da garantuju mjeru kojom će se zaštiti i unaprediti riblj fond.

Zakonom su proširene i preciznije određene obaveze korisnika ribljeg fonda. Svaki korisnik ribljeg fonda dužan je da za svoje vode doneće ribarsku osnovu. Ribarska osnova je, u suštini, dugoročni program unapređenja ribarstva, koji polazi od stanja ribljeg fonda i mogućnosti koje postoji za njegovo

korišćenje sa planiranim mjerama za zaštitu i unapređenje do optimalnih mogućnosti. Po članu 12. zakona ribarska osnova treba da sadrži: dosadašnji način korišćenja ribljeg fonda, osnovne karakteristike ribolovnih voda sa stanjem ribljeg fonda po vrstama riba, prirodni godišnji prirast riba, mogućnost godišnjeg vještačkog prirasta ribljeg fonda, mogućnost godišnjeg ulova riba po vrstama, određivanje prirodnih ribljih plodišta, organizaciju ribarsko-čuvarске službe, organizaciju i mjeru unapređivanja ribljeg fonda, organizaciju i mjeru zdravstvene zaštite ribljeg fonda i sredstva potrebna za sprovođenje mjera zaštite i unapređenja ribljeg fonda, te izvore sredstava.

Na temelju ribarske osnove organizacija je dužna da svake godine do kraja mjeseca decembra doneće za narednu godinu godišnji plan, u kome treba da predviđi mjeru za unapređenje i zaštitu ribljeg fonda, kao i obim dozvoljenog ukupnog izlova pojedinih vrsta ribe u svojim ribolovnim vodama. Zakon određuje da godišnji izlov riba ne smije da pređe granice prirodnog i vještačkog prirasta. Organizacija je dužna da doneše pravilnik o korišćenju ribljeg fonda, kojim pobliže određuje sve uslove za obavljanje sportskog, odnosno privrednog ribolova. Saopštost o pravilniku daje skupština opštine.

Novina u zakonu je i to, da je obuhvatio svu materiju koja reguliše zaštitu i unapređenje ribljeg fonda, a koja je ranije bila obuhvaćena pratećim propisima uz zakon (Uredbe, pravilnici i naredbe). Novi zakon je regulisao pitanje najbližih plodišta, ribočuvarске službe, inspekcije i svih ostalih zaštitnih mjeru, tako da nema više potrebe da se doneše bilo kakvi prateći propisi. Sada su zakonom određena dozvoljena sredstva i sprave za obavljanje ribolova, lovostaje, minimalne mjeru, dozvoljeni maksimalni dnevni i godišnji ulov pojedinih vrsta riba i ostalo, što je ranije bilo regulisano posebnom naredbom republičkog organa nadležnog za poslove ribarstva.

Nužno je napomenuti, da su odredbe zakona o minimalnim mjerama i lovostajama za najvjeredjivije vrste riba uskladene sa propisima, koji za iste vrste riba važe u SR Hrvatskoj i SR Srbiji, što omogućava da se mogu izjednačiti uslovi za obavljanje ribolova na graničnim vodama. Ovo će doprinijeti da se briže pride formiraju zajednica korisnika ribljeg fonda na graničnim tokovima. Na riječi Drini je već formirana jedna zajednica, u koju su se udružili udruženje sportskih ribolovaca Zvornik i Bratunac iz SR BiH i Loznice, Ljubovija i Mali Zvornik iz SR Srbije.

Novi zakon obavezuje korisnike ribljeg fonda da obavezno određuju dijelove tokova sa najboljim uslovima za prirodno razmnožavanje za riblja plodišta. U plodištima je zabranjen svaki ribolov, izuzev izlova ribe za smještaj i za prenošenje u druge ribolovne vode. Organizacije su ovlaštene da na svojim vodama poštovaju mjeru zaštite, koje su predviđene zakonom, ukoliko to nalaze za shodno. Tako one mogu svojim pravilnicima povećati minimalne mjeru za pojedine vrste riba, produžiti lovostaje, smanjiti broj maksimalnog dnevnog ulova i zabraniti upotrebu nekih sredstava i marnaka. Po članu

18. zakona, organizacija-korisnik je dužna organizovati zaštitu i čuvanje ribljeg fonda.

Zakon je poostrio kazne za prekršaje koji se vrše na ribolovnim vodama s tim, da je u isti unešena i nova odredba o novčanom kažnjavanju roditelja odnosno staratelja za prekršaje koje učine maloljetnici.

Milan Vinterhalter